

[Glistrup.]

mark, da vi endnu havde et så lavt beskattingsniveau, som vi havde dengang hr. Hilmar Baunsgaard overtog regeringsmagten i 1968 og skulle redde landet ud af dets skatteproblemer, men så for alvor fik denne indkomstskat til at stige. Fuldstændig ligestyldighed var det, der mødte os fra regeringen.

Hr. Per Hækkerup sagde, at socialdemokratiet havde aldrig tryglet regeringen. Vi har tryglet regeringen om at komme over på den rette vej, men lige meget hjalp det. Den ville overhovedet ikke stille noget op. Den ville regere med den parlamentariske basis, som udgjordes af det socialdemokrati, der var kørt fast den 4. december. Den fulgte simpelt hen den stik modsatte linje af det, som partiet venstre opnåede sit trods alt gode valg den 4. december på — alt er jo relativt, også for gammelparterne.

Det kom altså så vidt, at vi fik disse meningsløse forslag i forgårs. Men også vi har lagt os i selen i de mellemliggende dage. Da regeringen Hartling overhovedet ikke var til at få i tale, da den stadig viste kulde over for os, måtte også vi skrive et brev, som socialdemokratiet måtte skrive et brev til regeringen, for dog at få den ind på den rette vej. Men mens hr. Per Hækkerup dog oplevede, at hans parti fik et skriftligt svar på sit brev, så er vi ikke blevet berørt på den måde.

Men vi vil forsøge og forsøge igen. Vi mener stadig væk, at regeringen Hartling bør fortsætte, men den bør fortsætte med at drive en politik, således at vi kan komme ud af problemerne, ikke således at vi skal fortsætte med at synke dybere og dybere i sumpen, således som de nu næsten 150 dage har været udtryk for.

Vi er helt enige, når hr. Per Hækkerup fremhæver, at et valg på nuværende tidspunkt ikke løser problemer af nogen som helst art. De alvorlige problemer, landet er kommet ud i med de regeringer, det har haft i de senere mange år, vil bare blive større, hvis statsskibet nu igen skal drive om uden ror. Derfor er der ikke nogen som helst fornuftig dansk interesse forbundet med at kaste landet ud i en valgkamp på nuværende tidspunkt. Det kan kun være udtryk for såret personlig forfængelighed hos regerin-

gen eller hos regeringspartiet, hvis man udskriver valg. Bevares, man kan med den formelle ret fra grundloven sige: nu udskriver vi valg, men en statsminister sidder der ikke for at udnytte formelle rettighedspositioner, en statsminister sidder på sin post for at handle i landets interesse, og det kan ikke være i landets interesse, som stillingen er i øjeblikket, at der skal spildes nogle uger, indtil det bliver sommer i Danmark, på, at man skal til at drive en valgkamp, hvorefter man efter alle solemærker at dømme kommer i nogenlunde den samme parlamentariske situation, som vi sidder i nu. Problemerne er bare blevet større. Det er ansvarsløs gerning, hvis regeringen i småformelse over, at dens egne dårlige ideer ikke kan vinde flertal her i dette ting, skulle finde på at kaste tøjlerne fra sig, således som hr. Per Hækkerup frygtede.

For det er simpelt hen nogle rigtig dårlige og uigennemtænkte forslag, som vi blev præsenteret for i onsdags. Man ville fra regeringens side opkræve en afgift på fjernsynsapparater, og det ville, når man begyndte at kigge på, hvad det nærmere betød, indebære, at et af de hårdest ramte arbejdsløshedsområder i landet, egnen omkring Struer og Lemvig, ville blive ramt yderligere af beskæftigelsesproblemer. Man troede, man herigennem kunne bekæmpe nogle valutavanskeligheder ved at udskyde befolkningens erhvervelse af farvefjernsyn, som om det at udskyde problemerne betyder at løse eller billiggøre dem, når vi lever i en inflationsstid, som om det at udskyde problemer til 1975, hvor vi står over for en vanskelig overenskomstsituation, på nogen måde kunne være en sund gerning, som om det at lægge denne store virksomhed deroppe i det nordvestjyske øde ville være af nogen valutamæssig gavn, når denne samme virksomhed i meget vidt omfang eksporterer sin produktion.

Alle disse hårde, klare kendsgerninger talte så uhyre lidt for denne regering sammenlignet med, hvad dens nationaløkonomiske ekspertise i al sin livsfjerne koldhed til sagde regeringen. Derfor tryglede og tryglede vi her igennem de forløbne to døgn regeringen om, dog at opgive et forslag af en sådan meningsløshed, men kulde og afvisning var resultatet, indtil det altså lykkedes